

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

[LXXXIX.] Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis
Dominicæ 1659. Idibus Junii Pont. Nostri anno quinto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Edita A. D.
1660.

ALEXANDER EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Inter cæteras Apostolicæ sollicitudinis curas, quibus incessanter urgemur, ea semper nobis cordi fuit, ut Prælati Romanæ Curie, qui tanquam Stellæ in Firmamento militantis Ecclesiæ relucunt, ac in arduis quibusque negotiis Apostolicæ Sedi opera, & consilio præstare debeant, si demum deligantur, qui optima indole, moribus, ac litteris præstantiores cæteris veræ virtutis exemplar se ipsos præferunt. Ad hæc sanè licet nonnulli Summi Pontifices Prædecessores nostri eorum Constitutionibus, multa præsertim pro Referendariis utriusque Signaturæ statuerint, quorum tamen nonnulla temporum cursu, ut sæpe solet, antiquata, & forsitan neglecta fuerunt; propterea Nos illa innovare, ac pristina observantia restituere, & aliqua etiam addere, quæ rerum experientia docuit expedire, duximus opportunum.

Innovat prædecessorum constit.

§. 1. Hac igitur nostra perpetuè valitura Constitutione prædictas nostrorum prædecessorum in illis partibus, quæ præsentibus non adversantur, aut alias legitimè reformatæ non fuerint confirmamus, & innovamus: Insuper erigimus, & instituimus Collegium eorundem Referendariorum, quod volumus representari ex duodecim Votantibus Signaturæ Iustitiæ de corpore, ac numero ipsorum Referendariorum electis, & in posterum eligendis, quorum caput, ac moderatorem perpetuò constituimus Præfectum ejusdem Signaturæ Iustitiæ pro tempore existentem; & antiquior eorum in officio appellabitur Decanus.

Officium Decani.

§. 2. Horum autem officium erit formare inquisitiones, ac processus super qualitatibus eorum, qui ad præfatum Referendarii munus, ac dignitatem admittendi erunt, prout singulis à Præfecto Signaturæ speciali rescripto demandabitur, ut infra statutum est. Præterea eidem Decano, & Collegio incumbet cæteros Referendarios, præsertim in posterum recipiendos diligenter instruere de his, quæ spectant ad exercitium eorum officii, & omnibus intimare decreta, & ordinationes quascumque tam nostras, quam ejusdem Præfecti, eorum personas, ac munus concernentes, & concernentia, necnon dies, ac tempora, & servitia à singulis eorum nobis tam in Capella nostra, quam in aliis functionibus præstanda, ac etiam curare, ut tabellæ indicantes Signaturas, & Congregationes faciendas congruis temporibus à ministris deputatis, ut moris est, exponantur, ac omnibus demum incumbere, quæ totius Ordinis interesse concernent.

Forma convocandi Collegium.

§. 3. Quoties verò dictum Collegium convocari, & coadunari necesse erit, requiratur prius licentia Præfecti, & de ejus mandato per Decanum convocetur, atque in domo habitationis ejusdem Præfecti, & non alibi, nec aliter convocari, & coadunari possit, nisi de expresso ejusdem Præfecti consensu, ac licentia in scriptis tantum præstanda.

Collegii privilegia.

§. 4. Volumus autem præfatum Collegium à nobis institutum eisdem privilegiis, & exemptionibus perfrui, ac potiri, quibus cætera Collegia Prælatorum Romanæ Curie potiuntur, & gaudent.

Cooptandum in ordine Referendariorum processus.

§. 5. Porro illi, qui in ordinem Referendariorum cooptari petent, ante omnia curabunt, ut relata nobis, & successoribus nostris à Præfecto Signaturæ eorum instantia nostrum, ac successorum prælatorum beneplacitum præcedat: Deinde ut ab eodem Præfecto unus ex Prælatibus præfati Collegii delegetur pro conficiendo processu, in quo infrascriptæ instantium qualitates legitimè justificentur. Primò scilicet ut ex vero, & legitimo matrimonio, & probis, ac honestis parentibus nati, & procreati sint, ac bonæ indolis, vitæ, ac famæ prorsus inculpata fuerint, atque

in vigesimo quinto ætatis anno constituti: Præterea in aliqua publica Universitate studiis legalibus saltem per quinquennium operam dedecerint, ac in eadem utriusque juris scilicet Canonici, & Civilis Lauream Doctoratus assecuti fuerint: atque annuos etiam redditus summam scutorum mille quingentorum monetæ constituentes verè ac realiter, & pacificè possideant, vel à parentibus, aut propinquis fuerint illis validè assignati: Ac demum in hac Curia Romana saltem per biennium versati fuerint, & studio praxeos penes aliquem ex Auditoribus Rotæ nostræ, vel alios Prælatos, Officiales, seu Advocatos ejusdem Curie sedulo incubuerint: super quibus compilato diligenter processu fiat à Ponente, seu delegato illius relatio in Collegio, cui si videatur probata sufficienter præmissa, tunc Orator admittatur ad examen, assignatis illi (ut moris est) duabus supplicationibus, seu commissionibus coram ipso Collegio proponendis: Et subinde peracto examine si ejusdem Præfecti, atque Collegii, quorum conscientiam oneramus, fuerit concordi judicio, vel saltem per duas ex tribus partibus votorum, quæ secretò per fabas albas, & nigras proferri volumus approbatus; tunc Præfectus omnibus Nobis, & successoribus nostris relatis, illum auctoritate nostra pronuntiabit Referendarium, ac in aliorum numerum adscribi mandabit, præfatis tamen prius in ejus manibus solito juramento.

§. 6. Postremo ut in Signaturis tam Gratiæ, quam Iustitiæ liberior sit causarum discussio, & votorum prolatio, prohibemus omnibus & singulis tam Votantibus, quam aliis quibuscumque in eisdem Signaturis intervenientibus, ac eorum Auditoribus, & studiorum Coadjutoribus vota ipsa cuiquam alteri etiam speciali expressione digno referre, aut propalare oretenus, vel in scriptis per se ipsos, vel alios quacumque forma, & exquisito modo, sub pœna indignationis nostræ.

Vota signaturæ nemini referantur.

§. 7. Decernentes præfentes litteras validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inviolabiliter observari: Sicque per quoscumque Iudices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere: irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claufula sub lata.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de gratis non concedendis adinflat, ac fel. recor. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de gratis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus in prædicta Camera registrandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ præfati prædecessores in dictis constitutionibus voluerunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innovationis, erectionis, institutionis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursurum.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ 1659. Idibus Junii Pont. Nostri anno quinto.

Dat. P. A. 5.
13. Jun. 1660.

Anno à Nativitate Domini Nostri Jesu Christi, millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono, Indictione 12. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Divina Provid.

Papæ

Pape VII. Anno ejus quinto, die verò 17. mensis Junii supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, ac Datarie, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Jo. Jacobus Pelliccia Mag. Curs.

XC.

Confirmatio Decreti super œconomico statu, & recta bonorum temporalium administratione Cassinens. Ordinis S. Benedicti.

De hac materia vide ad Constitut. 60. Innoc. X. Diuturna. & ad Constit. 9. hujus Pont. Alias super administratione Cellerariorum.

ALEXANDER PAPA VII.

*Ad futuram rei memoriam.*Edita An. D.
1660.Decretum
S. Congr.

Emanavit nuper à Congregatione Venerab. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Oeconomico statu, & recta bonorum temporalium administratione Cassinensis Ord. S. Benedicti instauranda à Nobis specialiter deputata Decretum tenoris, qui sequitur videlicet.

§. 1. Communis egestas Monasterii privatam habendi cupiditatem non raro excitare solet in Monachis, ntpotè qui religiosi, ac necessarii indigentis ex publico penu consuli non posse intelligentes licere sibi certò persuadent, adversus hujusmodi necessitates subsidium, atque levamen ex proprio privato peculio querere; cujus parandi, atque augendi gratia non parva Monasticæ tranquillitatis jactura secularibus sollicitudinibus implicantur; Et pauperis Monasterii tandem non pauperes Monachi præpostero studio circa terrena satagentes, æterna despicunt; idèò spirituali Monasteriorum dono expedire videntur, ut eorundem temporalia bona recta administrandi ratione providè conserventur. Quod cum in Monasteriis quoque Congregationis Cassinensis exoptandum sit, cujus egregia Sanctimonia piorum Christi fidelium liberalitatem olim adegit, ut non exiguis bonis, in præsens tamen ob temporum angustias valde imminutis eadem Monasteria ad Divini cultus dignitatem, necnon ad Monasticæ disciplinæ incrementum exornarent; Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reverendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium, quos ad Oeconomicum statum, & rectam bonorum temporalium administrationem in antedictis Monasteriis instaurandam, Sanctissimus Dominus Noster Alexander Papa Septimus specialiter deputavit, Patre Procuratore Generali ejusdem Congregationis Cassinensis pluries audito, die 22. Martii 1661. infra scripta in prædictis Monasteriis Cassinensibus observanda Sanctitatis Sux jussu decrevit.

Cum Generalis Capituli convocatio non absque notabili Monasteriorum dispendio quotannis fiat, hanc quoque ob causam in posterum per decennium proximum non nisi alternis annis Capitulum ipsum celebretur, non obstan. Constitutionibus Congregationis Cassinens. Apostolica etiam auctoritate confirmata vel privilegiis itidem Apostolicis eidem concessis, quibus, quoad hoc Sanctitatis Sux auctoritate derogat; Et tunc quidem sumptus ultra modum fieri soliti regulari frugalitate minuantur: Cubiculæ confluentium Abbatum hospitio designata non nisi religiosa suppellectile instructa sint, adeò ut ab ipsis sumptuosi apparatus nuper inductus abusus omninò eliminetur; Alias Abbas, & Cellerarius Monasterii, ubi Capitulum celebratur suspensioni ab exercitio suorum Officiorum subjacere intelligantur, neque in posterum (prout hucusque factum est) Monasterio, ubi Capitulum Gene-

rale celebratur, donà ulla fiant, sed subductis rationibus, expensarum in ipso Capitulo singulis Abbatibus, qui interfuerunt, rata pars pecuniæ solvendæ, habita tamen ratione conditionis personarum, præscribatur.

In Capitulo proximè celebrando nova taxa pro contributione à singulis Monasteriis Procuratoriz Generali solvenda fiat, servata proportionè reddituum eorundem Monasteriorum, prævia exacta status uniuscujusque Monasterii disquisitione firmanda; Ac si quando Monasterium aliquod vera superveniente impotentia ratam partem suam dictæ Procuratoriz solvere nequeat, nullatenus super ejus bona census imponantur, aut alia quacumque ratione ob hanc causam æs alienum ab eo contrahatur; Alias contraclus ipse adversus hanc prohibitionem irritus nullus esse intelligatur, & sit; Et Superior contrahens pœnis in Decret. de reb. reg. non alienan. per Sacram Congregationem Concilii sub die 7. Septemb. 1624. edito, aliisque ad ejusdem arbitrium, teneatur; sed in Dieta Pater Præfatus Generalis, cognita vera impossibilitate ejus Monasterii, onus ad ipsum spectans in unum, vel plura alia Monasteria, juxta eorum vires cum voto Patrum Visitatorum in parte vel in totum, & pro una, vel pluribus vicibus, prout duxerit necessarium, transferat, ita tamen ut Monasterio, vel Monasteriis pro eo solventibus jus recuperandi solutam pecuniam, adversus illud reservetur. Ceterum si Abbatibus, aut Cellerariis culpa Monasterium antedictæ solutioni impotens factum fuisse comperiat (cujus rei sedula per Patres Præsidentem, ac Visitatores fiat indagatio) in illos pro merito animadvertatur.

Si forte Monasterium aliquod inopinata urgente causâ, supra proprios redditus, sumptus facere, & consequenter æs alienum contrahere cogatur in libris Magistris ejusdem Monasterii antedictæ urgens causa dilucidè annotetur, & explicetur, deque ea Patres Visitatores in actu Visitationis, & Patres Definiores in Capitulo Generali certiores reddantur, qui sedulò curabunt, ut intra sequentem annum contractum debitum dissolvatur, ejusque solutionis rationem, ac modum (si ab ipsis reperiri, aut expediri non valeat) ad Sacram Congregationem deferant.

Abbatibus Monasteriorum, quæ ære alieno obligata sunt, & quibus proinde onus incumbit certas statutis temporibus ratas debiti partes successivè persolvendi, aut deponendi nullatenus liceat redditus Monasterii, præterquam in usus merè necessarios erogare, nisi soluta prius, vel deposita respectivè debita parte pecuniæ, & præsertim prohibitum illis omninò sit quodcumque fabricæ genus, nisi præcisa, ac absoluta urgente necessitate per Regimen sedulò examinanda, & probanda. Quod si adversus prædicta commiserint, & Fabricæ dispendium scuta quinquaginta excedat, antedictis Abbatibus minimè suffragetur indultum, quod Sacra Congregatio rationabiles ob causas concedere aliquando solet petentibus dilationem ad solvendam, seu deponendam ratam pro tempore debitam, & per consequens pœnis obstricti censeantur, quæ in licentia contrahendi dictum æs alienum præscriptæ fuerunt, in casu quo debita rata deposita, aut soluta non fuerit, aliisque ad arbitrium &c.

Sed & ceteris omnibus, & singulis Superioribus prohibitum sit, pecunias etiam extraordinario titulo Monasterio acquisitas fabricando (præterquam reparationis omninò necessariæ causa) expendere, sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurren. aliæque majori pro rei qualitate, ac circumstantiis juxta Sacræ Congregationis arbitrium.

A quindenniorum solutione nullum omninò Monasterium eximatur quamvis fortasse usque ad hanc diem aliquam ob causam ab iisdem solven-

dis